

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/98/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6923010345
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Buceková, PhD., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6923010345.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a sudcov A. B. C. a A. D. B., v trestnej veci obžalovaného E. A. F. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn.: 1T/6/2023 zo dňa 29. 05. 2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. novembra 2025, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn.: 1T/6/2023 zo dňa 29. 05. 2025 v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodujúc sám,

obžalovaného E. A. F., nar. XX. XX. XXXX v G., trvale bytom G. XXX/XX, H., I. J.

u z n á v a v i n n ý m, že

dňa 22.09.2022 v čase o 07.20 hod., viedol ako vodič osobné motorové vozidlo Škoda Felicia, ev. č. J., po miestnej komunikácii ulice C. K. H. pri zdravotnom stredisku, pričom pri cúvaní a otáčaní sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v platnom znení, následkom čoho zadnou časťou vozidla narazil do chodkyne G. L., ktorá v tom čase prechádzala cez cestu (vjazd na parkovisko pred bytovým domom M. N. C. O. XX), ktorá v dôsledku nárazu spadla na zem, kde zostala ležať, pričom pri dopravnej nehode utrpela zranenia, a to vyklbenie pravej ramennej kosti v pravom ramennom kĺbe, pomliaždenie mäkkých tkanív na čele, vyklbenie prvej predpriehlavkovej kosti ľavej nohy s dobou liečenia a práceneschopnosti do 09.02.2023, t.j. 140 dní, ktoré závažným spôsobom ovplyvňovali obvyklý spôsob života a psychiku poškodenej pre nemožnosť chôdze a plnú odkázanosť na pomoc rodinných príslušníkov, čím jej vznikla škoda na zdraví titulom bolestného vo výške 2.180,- eur,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkazuje K. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, H., okres J. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn.: 1T/6/2023 zo dňa 29. 05. 2025 bol obžalovaný E. A. F. uznaný vinným pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 22.09.2022 v čase o 07.20 hod., viedol ako vodič osobné motorové vozidlo Škoda Felicia, ev. č. J., po miestnej komunikácii ulice C. K. H. pri zdravotnom stredisku, pričom pri cúvaní a otáčaní sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v platnom znení, následkom čoho zadnou časťou vozidla narazil do chodkyne G. L., ktorá v tom čase prechádzala cez cestu (vjazd na parkovisko pred bytovým domom na N. C. O. XX), ktorá v dôsledku nárazu spadla na zem, kde zostala ležať, pričom pri dopravnej nehode utrpela zranenia, a to vykĺbenie pravej ramennej kosti v pravom ramennom kĺbe, pomliaždenie mäkkých tkanív na čele, vykĺbenie prvej predpriehlavkovej kosti ľavej nohy s dobou liečenia a práceneschopnosti do 09.02.2023, t.j. 140 dní, ktoré závažným spôsobom ovplyvňovali obvyklý spôsob života a psychiku poškodenej pre nemožnosť chôdze a plnú odkázanosť na pomoc rodinných príslušníkov, čím jej vznikla škoda na zdraví titulom bolestného vo výške 2.180,- eur.

Za toto konanie bol obžalovanému uložený podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložený.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona bola určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku bol poškodený K. L. s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaný, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním doručeným Okresnému súdu Rimavská Sobota dňa 02.09.2025. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že okresný súd sa náležite nevysporiadal s podstatnými chybami konania, najmä, ktorými boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo obhajoby, o správnosti skutkových zistení sú značné pochybnosti, napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona a uložený trest považuje za neprimeraný. Predovšetkým namietá tú skutočnosť, že počas konania pred súdom poškodená zomrela, pričom pre vyvodenie zodpovednosti obžalovaného bola výpoveď poškodenej rozhodujúci dôkaz. Ďalej namietal kontradiktórnosť výsluchu poškodenej v prípravnom konaní, pretože nemal možnosť sa zúčastniť výsluchu poškodenej a klásť jej otázky. Poukázal na samotnú obžalobu, z ktorej vyplýva, že prokurátor navrhol na hlavnom pojednávaní vypočuť obžalovaného a vypočuť ako jediného svedka poškodenu. Na základe toho mal súd nepochybne vyhodnotiť výsluch poškodenej ako rozhodujúci dôkaz pre rozhodnutie o vine obžalovaného. V takomto prípade mal súd zamietnuť návrh prokurátora na čítanie výpovede takéhoto rozhodujúceho svedka, pretože nešlo v prípravnom

konaní o neodkladný, či neopakovateľný dôkaz, ktorý bol vykonaný. Obžalovaný ďalej namietal, že podpísal zápisnicu o obhliadke miesta nehody, ktorej súčasťou bol aj náčrtok z miesta dopravnej nehody, avšak policajť neoprávnené zasiahol do náčrtku a tento dodatočne poškrtal v časti, kde bol znázornený smer pohybu poškodenej a doplnil smer pohybu poškodenej na inom mieste. Okresný súd sa náležite nevysporiadal s otázkou posúdenia zranenia, ktoré mala poškodená pri nehode utrpieť. Poukázal na to, že údajne malo dôjsť k pomliaždeniu kostí. Nepochybne pokiaľ by takéto zranenie poškodená utrpela a pokiaľ by vzniklo pri nehode tak takéto zranenie by B. O. určite zadokumentoval, pretože ide o bolestivé zranenie obmedzujúce chôdzu. Neobstojí tvrdenie znalca B. P., že B. O. vykonal ošetrovanie povrchne a nezodpovedne, pretože zadokumentoval aj menej závažné odreniny a pokiaľ by bol pravdou, že poškodená pri ošetrovaní nevedela chodiť a sťažovala sa na bolesti nohy tak by určite B. O. toto zranenie zadokumentoval. V ďalšej časti namietal, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keďže súd zamietol jeho návrh na doplnenie znaleckého dokazovania znalcom z odboru cestná doprava. Poukázal na znalecký posudok E. G. G. Q. z odboru cestná doprava, ktorý nevypracoval verziu podľa výpovede poškodenej. Verzia podľa syna poškodenej má byť verziou o skutkovom stave, ktorú sa mal dozvedieť od svojej matky poškodenej. Verzia syna poškodenej nezodpovedá tomu, čo povedala po zákonom poučení v prípravnom konaní poškodená. Ďalej namietal zamietnutie návrhu na výsluch policajťa, ktorý zadokumentoval nehodu, aby vypovedal o okolnostiach dôležitých pre vyhotovenie náčrtku a zdokumentovanie nehody. Poukázal na výpoveď poškodenej zo dňa 25. 09. 2022 s tým, že znalec aj napriek tejto výpovedi poškodenej uviedol, že on túto verziu poškodenej neriešil, pretože ju považoval za nedôveryhodnú, nedostatočnú a nepodloženú ani jednou skutočnosťou. Znalec vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní nevedel zdôvodniť okolnosti týkajúce sa podstatnej skutočnosti, že kde sa nachádzala poškodená v čase, keď obžalovaný začal manéver cúvania. Podľa znalca sa poškodená musela nachádzať jednoznačne na chodníku, čo je v rozpore s výpoveďou samotnej poškodenej. Ďalšia nezrovnalosť je daná aj tým, že vozidlo obžalovaného prešlo do miesta zrážky za 10 sekúnd, pričom za túto dobu poškodená prešla 10 metrov. Podľa znalca šírka vozovky 6 metrov. S prihliadnutím na výpoveď poškodenej, že v čase, keď došlo k zrážke bola ešte na ceste nezodpovedá zisteniam a záverom znaleckého posudku. V ďalšej časti uviedol, že tvrdenie znalca, že obžalovaný cúval bez toho, aby situáciu kontroloval prostredníctvom spätných zrkadiel je zavádzajúce a vychádza len z rekonštrukcie, kde sa vodič zamerával nie na to, či pozrel do spätných zrkadiel, ale aby na pokyn znalca zacúval. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby znalec vypracoval dodatok k znaleckému posudku podľa verzie poškodenej, čo však súd zamietol. Nie si je vedomý porušenia predpisov o cestnej premávke. Poškodená vytvorila náhlu prekážku, pričom zrážke nemohol zabrániť. Mal za to, že okresný súd náležite svoje rozhodnutie neodôvodnil, považuje ho za nesprávne a navrhuje, aby odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor okresnej prokuratúry nevyjadril.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 19. 09. 2025.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa vykonalo za prítomnosti obžalovaného, obhajcu a prokurátora krajskej prokuratúry. Na verejné zasadnutie sa nedostavil opatrovník poškodenej, pričom bol o termíne riadne a včas upovedomený, krajský súd preto vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti opatrovníka poškodenej.

Obhajca obžalovaného sa na verejnom zasadnutí v celom rozsahu pridržiaval dôvodov v písomne podanom odvolaní a navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové rozhodnutie.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za zákonné a správne a odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku.

Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí pridržiaval konečného návrhu svojho obhajcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, a preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom

zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, ale z úplne iných dôvodov ako uvádzal obžalovaný vo svojom odvolaní.

V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, najmä však zásady zákonného procesu § 2 ods. 7 Trestného poriadku, práva na obhajobu § 2 ods. 9 Trestného poriadku, voľného hodnotenia dôkazov § 2 ods. 12 Trestného poriadku i rovnosti strán (kontradiktórnosti) § 2 ods. 14 Trestného poriadku.

Z predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, dňa 15. 06.2023 bola na Okresný súd Rimavská Sobota podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Revúca obžaloba na obvineného E. A. F. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom urobil vyhlásenie, že sa cíti nevinný zo spáchania žalovaného skutku, na základe čoho okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítaním zápisnice o výsluchu poškodenej, ktorá v priebehu súdneho konania zomrela, výsluchom svedka R. L., výsluchom znalca B. S. P., T., výsluchom Q. E. G. G., oboznámením obrazových záznamov zabezpečených znalcom počas rekonštrukcie dopravnej nehody, prehratím obrazového záznamu z cúvania podľa verzie obžalovaného, prečítaním listinných dôkazov, najmä záznamu z dopravnej nehody, zápisnice o obhliadke miesta činu, záznamu o dychovej skúške, plánu miesta dopravnej nehody, fotodokumentácie, lekárskeho správ, ako aj správ k osobe obžalovaného.

Krajský súd preskúmaním veci zistil, že rozhodnutie okresného súdu v časti právneho posúdenia konania obžalovanej zodpovedá stavu veci a zákonu. V rámci právneho posúdenia okresný súd nepochybil, keď konanie obžalovaného, ktoré bolo v konaní nepochybne preukázané, posúdil ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, keďže pre aplikáciu tejto skutkovej podstaty boli naplnené všetky zákonom požadované predpoklady. Je však potrebné poukázať na pochybenie okresného súdu, keď posudzoval konanie obžalovaného podľa ustanovenia § 157 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06. 08. 2024. V danom prípade bol skutok spáchaný 22. 09. 2022, teda za účinnosti Trestného zákona účinného do 06. 08. 2024, pričom pre aplikáciu novšieho ustanovenia neboli splnené zákonné podmienky, keďže pri obidvoch zneniach je za uvedený trestný čin rovnaká trestná sadzba v prvom odseku, a to šesť mesiacov až dva roky. Nejde teda o aplikáciu priaznivejšieho ustanovenia pre obžalovaného, navyše v danom prípade nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť, ktorá skutočnosť by odôvodňovala použitie novšieho Trestného zákona, keďže podľa aktuálne platnej právnej úpravy už nedochádza k posunu dolnej hranice trestnej sadzby smerom nahor pri prevahe priťažujúcich okolností. V danom prípade však takáto situácia nenastala.

V zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 Trestného zákona druhej vety, ak v čase medzi spáchaním trestného činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. V danom prípade došlo k nadobudnutiu účinnosti nového zákona konkrétne zákona číslo 40/2024 zo dňa 08. 02. 2024 v spojení s nálezom Ústavného súdu SR sp.zn.: PLI. ÚS 3/2024 zo dňa 03. 07. 2024, zverejnený pod číslom 215/2024, účinným od 06. 08. 2024, avšak uvedený zákon nie je v tejto trestnej veci pre obžalovaného priaznivejší, preto nebol daný dôvod na jeho použitie.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku riadiac sa ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s produkovanými dôkazmi a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom okresného súdu.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu SR (II.ÚS 78/05, III.ÚS 264/08, IV.ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdneho dvora pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietaní odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci P. v. Fínsko zo

dňa 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpoklad tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodovanie podriadeného súdu možno považovať za dostatočne odôvodnené, čo v tomto konkrétnom prípade naplnené bolo.

Vo vzťahu k námietkam obhajoby ohľadne čítania zápisnice o výsluchu poškodenej G. L. je potrebné uviesť, že poškodená v priebehu súdneho konania dňa XX. XX. XXXX zomrela. V zmysle ustanovenia § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku sa zápisnica o výpovedi spoluobžalovaného alebo svedka môže čítať aj vtedy, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona a taká osoba zomrela. Na postup podľa odseku 3 nie je potrebný (na rozdiel od odseku 1) súhlas obžalovaného ani prokurátora. Postup okresného súdu, ktorým prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne - poškodenej bol plne v súlade s Trestným poriadkom. Zároveň je potrebné uviesť, že obžalovaný sa v prípravnom konaní vzdal práva účasti na vyšetrovacích úkonoch, a to po poučení v zmysle § 213 Trestného poriadku, na ktoré poučenie uviedol, že toto právo nevyužíva a výslovne sa ho vzdáva. Uvedené sa nachádza na štvrtej strane zápisnice zo dňa 20. 01. 2023, ktorá je zároveň obžalovaným podpísaná na každej strane. Kontradiktórny charakter hlavného pojednávania bude zachovaný pri prečítaní zápisnice o výpovedi svedka len vtedy, ak táto výpoveď bola vykonaná kontradiktórne v prípravnom konaní, t.j. ak výsluch takého svedka bol uskutočnený za prítomnosti obvineného alebo jeho obhajcu alebo ak prítomnosť pri tomto úkone im bola reálne umožnená (hoci ju napr. nevyužili).

Vo vzťahu k náčrtku z dopravnej nehody, do ktorého malo byť neoprávnene zasiahnuté tu krajský súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, z ktorého vyplýva, že okresný súd na tento náčrtok, vzhľadom na námietky obhajoby, neprihliadol (s. 11 rozsudku). Z uvedeného nebol ani daný dôvod na výsluch policajta, ktorý zdokumentoval nehodu.

K zraneniam poškodenej sa dostatočne vyjadril okresný súd. Tu ešte krajský súd uvádza že u poškodenej vo vzťahu k zraneniu nohy nešlo o pomliaždenie kostí ako nesprávne uvádza obhajca v podanom odvolaní ale vyklbenie pravej predpriehlavkovej kosti ľavej nohy a poškodenie väzov v uvedenej oblasti, pričom sa jedná o také poranenia a poruchu zdravia, ktorá trvá dlhší čas, teda porucha, ktorá si vyžaduje liečenie a práceneschopnosť v trvaní najmenej 140 až 168 kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodenej. Z výpovede svedka R. L., syna poškodenej, ktorý s ňou bol v nemocnici vyplýva, že poškodená nevedela ani normálne stáť, nestúpila na tú nohu, iba sedela, nevedela ísť po svojich nohách. Toto v nemocnici aj povedal, avšak poškodená mu povedala, aby išli domov, pričom nevedela ani nastúpiť do auta. Keď sa jej pýtal, či jej nohu kontrolovali povedala že nie. Celý víkend ležala, mala bolesti, potom zavolali lekára, ktorý ju v pondelok ráno zobral do nemocnice a operovali jej nohu. Povedala mu, že od šoku si ani neuvedomila, že jej koleso prešlo cez nohu.

K zamietnutiu návrhu na doplnenie znaleckého dokazovania znalcom z odboru cestná doprava E. G. rovnako aj okresný súd tak aj krajský súd považoval za dostatočný a závery za jasné, logické a odôvodnené. V rámci znaleckého skúmania bola vykonaná na návrh znalca aj rekonštrukcia dopravnej nehody, kde boli preverované všetky tri verzie. Pokiaľ ide o verziu poškodenej tento rozbor znalec neurobil z dôvodu, že sa nepodarilo presne určiť konkrétne miesto, kde chodkyňa prechádzala cez vozovku, napriek tomu však znalec na záveroch znaleckého posudku zotrval. Miesto zrážky bolo bez pochybností zistené, ako aj príčina vzniku dopravnej nehody, ktorou bola jednoznačne nesprávna technika cúvania obžalovaného.

K spôsobu jazdy obžalovaným krajský súd opätovne poukazuje na znalecký posudok vypracovaný v súdnom konaní, z ktorého je zrejmé, že jeho spôsob cúvania prezentovaný počas rekonštrukcie je neobvyklý a jednoznačne nesprávny, kedy sa natočil celým telom doľava, maximálne aké boli fyzické možnosti a ponad ľavé plece cez bočné sklo ľavých predných dverí kontroloval priestor, kde mal v úmysle cúvať a práve v dôsledku takéhoto posudzovania nevidel poškodenú, ktorá sa nachádzala za vozidlom, avšak bola v spätných zrkadlách rozpoznateľná, respektíve viditeľná. Z vykonanej rekonštrukcie je možné usudzovať, že obžalovaný takto cúva bežne aj v iných dopravných situáciách, pričom tak znalec usúdil z krátkej skúšobnej jazdy obžalovaného ešte pred začiatkom rekonštrukcie na dvore zdravotného strediska. Neobstojí preto námietka obhajoby, že tvrdenie znalca vychádzalo z rekonštrukcie kedy sa obžalovaný ako vodič zamerával nie na to, či pozrel do spätných zrkadiel, ale aby na pokyn znalca zacúval. Vo vzťahu k poškodenej a jej pohybu nebol zistený prvok, ktorý by bol v rozpore s pravidlami cestnej premávky. V danej dopravnej situácii poškodená nemala možnosť zrážke zabrániť. Obžalovaný však

mohol zrážke zabrániť za predpokladu dodržania pravidiel cestnej premávky, keď ako vodič pri cúvaní nedostatočne skontroloval priestor za svojím vozidlom a spôsobom aký použil na kontrolu priestoru za vozidlom nebola z technického hľadiska možnosť chodkyňu spozorovať.

Z uvedeného je a bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný v dôsledku nesprávnej techniky cúvania spôsobil z nebanlivosti poškodenej ťažkú ujmu na zdraví, čím naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona.

Okresný súd pri ukladaní trestu správne vyhodnotil povahu spáchaného trestného činu, závažnosť a spôsob jeho spáchania vrátane následku, zavinenia, priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, ako aj osobu páchatela a možnosť jeho prevýchovy. Súd u obžalovaného nezistil existenciu žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, zároveň nebola zistená existencia ani žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona. S poukazom na ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona vychádzal zo zákonom ustanovenej trestnej sadzby prejednávaného prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, v rozmedzí 6 mesiacov až 2 roky. Zohľadňujúc spoločenskú nebezpečnosť trestného činu, s poukazom na neúmyselné spáchanie trestného činu, mal súd za to, že na nápravu páchatela a ochranu spoločnosti, ako aj na možnú prevýchovu obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, bude postačovať trest odňatia slobody vymeraný bližšie k dolnej hranici trestnej sadzby, a to trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorého výkon mu podmienene odložil na primeranú skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov. Nakoľko sa obžalovaný dopustil skutku ako vodič dopravného prostriedku v dôsledku porušenia zákonom uloženou povinnosťou vodiča motorového vozidla, súd mu uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 18 mesiacov. Uvedenú dobu považoval súd za primeranú vzhľadom na vek obžalovaného, ako aj na počet vykázaných priestupkov na úseku cestnej dopravy, ktorých sa doposiaľ dopustil, ako aj s poukazom na uplynutú dobu od zapríčinenia tejto dopravnej nehody. Vzhľadom na uvedené skutočnosti takto uložené tresty považoval súd za dostatočné zodpovedajúce zákonu, ako aj prvkom individuálnej a generálnej prevencie.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Pre ukladanie trestov platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatela k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody, o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Ustanovenie § 34 ods. 2 a 6 Trestného zákona umožňuje uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe.

Krajský súd uložený druh a výmeru trestu súdom prvého stupňa považuje za správny a zákonný, zodpovedajúci nielen zmyslu trestného konania, vrátane spravodlivého potrestania páchatela, ale aj účelu trestu vymedzeného v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona a ostatným rozhodným kritériám podľa ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona. Okresný súd dôsledne hodnotil všetky okolnosti významné pre rozhodnutie o treste, nepochybil ani pri úvahách súvisiacich s výrokom o treste a prihliadol na zásady ukladania trestov a v odôvodnení rozsudku sa dôsledne a konkrétne vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Vadami netrpí ani výrok o uložení trestu zákazu činnosti na 18 mesiacov. Uloženie trestu zákazu činnosti je nevyhnutné vzhľadom ku skutočnosti, že k spáchaniu trestnej činnosti došlo za porušenia povinnosti podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Krajský súd poznamenáva, že v prípadoch, kedy dochádza k spáchanej trestnej činnosti páchatelmi v súvislosti s vedením motorových vozidiel, sa spravidla ukladá aj trest zákazu činnosti v súvislosti s ich vedením a v tomto smere je možné pripustiť, že takýto trest má svoj význam z hľadiska naplnenia očakávaného účelu trestu.

Okresný súd správne rozhodol o náhrade škody, keď odkázal K. L. s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces, keďže smrťou poškodeného v priebehu trestného konania zaniklo jej právo na bolesť. Vo vzťahu k nároku na náhradu škody titulom náhrady nákladov na liečbu poškodenej nebol v priebehu hlavného pojednávania predložený žiadny dôkaz preukazujúci uplatnený nárok a pre rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo potreby trestného stíhania.

Z uvedených dôvodov krajský súd postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a rozhodol vo veci sám tak, že trestný čin obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom v čase spáchania skutku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu Banská Bystrica pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.